

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Æresvers til J. S. Sehestedt, Dydernis Prøvesteen 1671

Citation: Kingo, Thomas: "Æresvers til J. S. Sehestedt, Dydernis Prøvesteen 1671", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 247. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-workid92357.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Til den Vel-Ædle og Dydprøvende J. S. Sehestædt. Der hand lod i Trykken udgaa sit sinderige Skrift kaldet Dyders-Prøffvesteen.

☒ YNk værdig Himmel-Barn, Dyd, sig mig dog hvorforfore

Du tit saa paited gaar paa sulten Been og Laare?
Hvi er din Lykke dog saa gandske tynd og slet?
Som du et uds kud var fra Himmel-Arf og Ret!
Dig kunde Himlen vel klæd op i finest Silcke,
Og sat dig høyt i Veyr blant præctig Ceder-stilcke,
Du kunde bleved fød med lutter Himmel-Brød,
Og aldrig her paa Jord vist aff en Tjmes Nød.
Hand kunde til dit Skød og ladet Guldet regne,
Omperled dine Haar, og opfyld alle vegne
Med ald Lycksalighed hver Trin du vilde gaa,
Og sat dig ofverald en herlig Krone paa.
Dog vilde Himlen ey dig slig en Lykke give,
At du paa Jordens Klod saa stadig skulde blive,
At dig den fulde Soel forgyldte skulde slet
Og aldrig faa en gang med Maanen nogen plet.
Nu maat du Dyd din Vey igiennem Klipper hugge,
Nu maat du arme dig igiennem Havet vugge,
Nu maat du rispe dig igiennem Grund og Jord,
Nu maat du fichte dig igiennem Folke-Mord.
Nu maat du drikke Vand, og nær din Finger tygge,
Nu maat du Lykkens Huus paa Barrild ene bygge,
Nu maat du vaage tit og tage Hierne brud,
Ja! væbne dig med Kunst mod Lykkens farlig skud!

* 248

☒ Dog er det din Natur at du den samme bliver,
Hvad End for Modgangs Storm dit Ansicht overdriver,
Dit Lius ey slukkes kand din Emmer kand ey døe
Om end de dulmed blev i striden Elfv og Søe!
Lad være Dyden seer tit med et Anger-Øye
At U-dyd pynted gaar i Blomster stukken Trøye
At Hesten Traver høyt med Lyde-bremmed Svend
Og Modgang trykker ey hans Last ombunden Lend.
Lad være! Pungen har ald Hæld oc Ære borte
Og nyder hvad hand vil naar det for Dyd maa skorte
Lad være! Dyd gaar om naar store Mundet Mads
Vel sidder høyt til Bords oc bruger Smigr og Svadtz.
Dog skal den ædle Dyd sit Hoved høyt opbære,
Den skal omsider dog opnaa sin Lyst og Ære!
Da skal og Lasters Pral faa evig Skam og Meen
Naar de med Dyden skal til rette Prøffve-steen!
Saa længe Dyd er til i noget ærligt Hierte
Skal Æren ey forgaa (til Avinds Mandens smerte)
Den Sehstedt har fortiend som førde Dyden i
Vor Danske-Skalder dragt og stoed ey lyder bj.
Gud gjøre det hans Dyd et lyksom triin maa gjøre
Til Ærens herlig Huus og Lykkens høye Døre!
Jeg tviler og ey paa hand jo sin ynske naar
Saa som paa Dydens-Steen hand sielff sin Prøfve
staar.
Skrevet
aff hans Dyders Elskere
Th. Kingo.

*